

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

בין התעוררות להתחזקות

אם לא יעירו לאדם על שגיאותיו, הוא לא ידע היכן הוא מועד.

מנגד, אם לא יעודדו אותו, הוא ייפול ברוחו ויפסיק להתקדם.

מה אם כן המינון הנכון? כמה להעיר וכמה לעודד?

רבי נתן, שידע את כוונותיו של רבינו הקדוש יותר מכל אדם אחר, אמר פעם: "על כל כף של התעוררות, צריכים קערה של ימימה של התחזקות".

הרי שחיוקים יש להרעיף הרבה יותר מאשר הערות.

רק לחשוב כמה כפות יש בקערה...

העורך

הנקודה העיקרית: שמחה

טעמתם פעם טעם של אכזבה מרה, כזאת שעוטפת את הלב מכל הצדדים, מעיקה ומציקה עד מעמקי הנפש? זה רק מעט מאשר חש אותו בחור צעיר; הוא מאוכזב קשות, קנאתו בוערת, מריחותו מרקיעה שחקים.

הוא מנסה בכל כוחו להצטיין בכל תחום: בלימודים, ביחסי חברה, וגם במילוי רצון הוריו; הוא נענה לכל קריאה שלהם, משתדל מאוד לבצע כל בקשה שלהם בשלימות, כשהוא מתבקש לסדר את הבית, הוא אינו משאיר דבר מאחוריו, כשמוטלת עליו שליחות, היא תבצע ללא סייג. בקיצור, הישגיו מושלמים מבחינה מעשית.

ואף על פי כן הוא מאוכזב קשות. יש לו אה צעיר, עם שתי ידיים שמאליות, שאינו יכול לארגן אפילו עשירית ממה שהוא יכול - ולמרות זאת, ההורים מחבבים אותו פי כמה ממנו; הם לא מבטאים זאת בקול, אבל הוא רואה את זה לפי הבוקי העיניים; הם פשוט שמחים

עם האה הצעיר, מעדיפים להטיל עליו מטלות על אף שיודעים בבירור שהוא, האה הגדול, היה מבצע אותן בצורה מושלמת פי כמה.

הקנאה אוכלת בקרבנו: איך יתכן הדבר? - הוא מהרהר בזעם עצור - למה הם לא מעריכים את כל מה שאני עושה ותורם לבית?! איך הם יכולים להעדיף את

השלומיאל הזה עם שירותיו הכושלים, על פני עשייתי המוצלחת???

ברגע של משבר, הוא שפך את לבו לפני אמו: "מה פשר ההתעלמות הזאת מהצלחתי הבולטת? שמא הינכם מחבבים דוקא את הבלתי מושלם?..."

אמו האוהבת מנצלת את ההזדמנות שנקרתה לפניו: "שמע בני יקירי, מזמן רציתי לומר לך את אשר עם לבי. אין ספק, ביצועיך המושלמים ראויים לכל שבח, אך אליה וקוץ בה - אתה עושה את הכל בפנים חמוצות; אתה נענה מיד לכל קריאה, אבל יחד עם זאת הינך חושק שפתיים ומפגין מורת רוח על שניצלו אותך. אם היינו דנים מי מוכשר יותר, היית ודאי הזוכה בדיון, אך בשבילנו כהורים, העשייה כלל לא מספקת, אנחנו רוצים את השמחה בעת העשייה, רוצים קשר של אהבה בינינו; וכשאנו חשים שהעשייה היא בעיניך עבדות וניצול, אין לנו בכך כל טעם".

הוא לא מוכן להסכים, הוא סבור שהטענה הזאת קטנונית: למה לערב רגשות? - הוא חושב בטרוניה - יש כאן ביצוע מושלם ועליהם להעריך זאת!

אך כל הורה יבין עד עמקי נפשו עד כמה צדקו דברי האם.

כולנו מקיימים מצוות. עוסקים בתורה. אשרי לנו. ואף על פי כן, נופתע לראות עד כמה השמחה היא היסוד של המצווה. מצווה - מלשון צוותא, כל מצווה מחברת את האדם לבראו, אך ההתחברות הזאת תלויה במידת השמחה שיש לאדם בעת קיום המצווה.

כאשר אדם עושה מצווה מתוך הכרח בלבד, הרי הוא מנותק בלבו מהמצווה; וכך מלמדנו רבי נתן בהלכותיו (פריה ורביה ג' ח'): "כי נקודת כל המצוות ומעשים טובים הוא השמחה; וכמו שאנו מבקשים תמיד: ונשמח בדברי תורתך ובמצוותיך לעולם ועד", כי עיקר שלמות העבודה של תורה ומצוות הוא דיקא כשזוכין לעשותם בשמחה".

זוהי הנקודה הפנימית שבמצווה, זוהי הנקודה המחברת את העושה עם זה שציווה על העשייה. בלי זה, העשייה מולה לוקה בחסר גדול.

אין לתאר את אוצר הזכויות השמורות למי שמתאמץ לקיים את המצוות בשמחה.

האר"י הקדוש העיד, שזכה לכל מדרגותיו רק בכח

שמחת המצוות. בכך גם תלויות כל רפואות הנפש, רבינו הקדוש (ילקוטי מוהר"ן ח"א קס"ט) מפרש את הכתוב בפרשתנו: "והיה עקב תשמעו... ושמר ה' אלוך לך את הברית" - שאם יעשה אדם מצוות בשמחה, הקדוש ברוך הוא בעצמו ישמור אותו מפגם הברית!

דא עקא, שבני אדם מזלזלים בכך, הם עסוקים יותר עם המושלמות של העשייה ולא מבינים שהשמחה היא הנקודה העיקרית שמחיה את כל העשייה; הם רואים בכך דבר קטנוני, ואין לך מצווה שאדם דש בעקב כמו מצוות השמחה, שנקל וקטן בעיני האדם הדבר הזה עד שאינו נחשב למצווה כלל (על פי יוכבי אור - ששון ושמחה).

אך עלינו לזכור את האמת הנסתר מעיני כל: השמחה היא הנקודה העיקרית של כל מצווה, אסור לנו לזלזל בה. בכמה דקות של שימת לב, לפני ובאמצע קיום המצווה, הופכת המצווה שאנו בין כה וכה מקיימים, לאוצר שלא יסולא בפז.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
אב	ח"א	ה"א	ה"א	ה"א	ב"מ
ב	ט	סו.	סא	א-ב	קה
ג	י	סז.	סב	ג-ד	קו
ד	יא	סח.	סג	ה-ו	קז
ה	יב	סח.	סד	ז-ח	קח
ו	יג	סח.	סה	ט-י	קט
ז	יד	סו.	סו	יא-יב	קי
ח	טו	סו.	סו	יג-יד	קיא

יום של הפנה

י"ט לחודש אב
להצלחת ר' ישעיהו שלמה שי
בן דבורה וכל משפחתו
ב"א לחודש אב
לעילוי נשמת מרת יונה בת גורמה

י"ל ע"י
**אוצרות
ברסלב**
02-9950000
Tel. 1-718-8552121
ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
bra Slav@actcom.net.il
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

הצדקה שהצילה ממוות

ימים עברו וגם שנים. ביום מן הימים חלה רבי אהרן קיבליטשער ורוחק למיטת חוליו. בימים הבאים לא הוטב לו, ומצבו רק התדרדר.

בבוקר חורפי סגריר וגשום נדמה לבני ביתו כי החולה גוסס... מתוך בהלה גדולה הזעיקו "חברא קדישא" להיות עמו במעבר נשמתו מעולם זה לעולם הבא ולעשות לו כל צרכיו.

הגיעו אנשי ח"ק ובכבוד ראש הקיפו את מיטתו של רבי אהרן.

באותה עת נמנה ר' חיים העגלון עם אנשי חברא קדישא, ואף הוא נועק עם חבריו למיטתו של השכיב מרע.

כאשר אך נכנס ר' חיים לבית החולה, הבחינו מיד כי פני הבר מינן שינו גוונים ומצבו החל להשתפר. שינוי של ממש חל בהיכנסו של העגלון. פנים חדשות באו לכאן! החולה האנוש החל להתעורר! משמע נס ארע כאן, לא גסיסה ולא מיתה, כי אם שיבה לחיים.

לאחר מעשה נודע הדבר. ר' חיים לא נצר את הדברים לעצמו ופירסם ברבים את אשר בלבו: בעת משבר עמד לעזרתו רבי אהרן ורכש עבורו מעמד פרנסה בדמים מרובים שקיבץ בצדקה. אין זאת כי אם עתה, כשהגיעה שעתו להיפטר מן העולם ונודמן לפניו אותו עגלון, התעוררה אותה מצווה שרבי אהרן קיים בו, וצווחה לפני בית דין של מעלה: 'הרי צדקה תציל ממוות, ורבי אהרן דן קיים מצווה זו בהידור רב עם העומד אצלו!'

אכן, זכות המצווה הגדולה הכריעה את הכף. רבי אהרן החלים ושב לחיים חיותו. ולא עוד אלא שהוסיפו לו שנות חיים, בעוד המחלה לא השאירה רישום בגופו.

מעשה "תחית המתים" היכה גלים בקיבליטש. היה זה שיעור חי ומוחשי בקיום ההבטחה: צדקה תציל ממות!

"חיוב הפרנסה רובץ כרחיים על צווארי ואיני יודע איך להתחכם כנגדו, וכבר הגעתי עד כדי פת לחם".

"הקב"ה זן ומפרנס את כל ברואיו! גם עבורך חיים, יש לו באוצרו די פרנסתך!" – עודדו ר' אהרן.

חיים נענע בראשו, דמעותיו יבשו והוא סח את אשר עם לבבו לפני רבי אהרן הצדיק:

"לו היו ברשותי עגלה וסוסים, פטור הייתי מדאגת פרנסה".

הביט רבי אהרן בפניו התמימות של חיים ואמר: "לה' הישועה".

רבי אהרן הצדיק מקיבליטש, שהוא עצמו עני מרוד היה, לא הסתפק בדברי עידוד. לאחר התפילה, נטל על עצמו את המצווה והחל לקבץ מעות למען המטרה.

יהודי קיבליטש שלא הורגלו לראות את רבי אהרן המסתפק בפת חריבה, מקבץ מומון, נתנו לו בלב חפץ למרות דלותם.

כאשר הצליח לאסוף את הסכום הנצרך, קרא לחיים לבוא עמו. הם יצאו לשוק ורבי אהרן רכש במעות הצדקה שקיבץ, עגלה עם סוסון עבור החתן הצעיר.

הביט חיים ברבי אהרן כמו במלאך מושיע, נטל בהתרגשות את רסן הסוס, ומני אז נמנה עם העגלונים שבקיבליטש המפרנסים את בתיהם ביושר.

כאשר פשט חיים, האברך הצעיר, את בגדי החתן ונכנס לעול חיי הנישואין, הגה בנפשו מה לעשות כדי לפרנס את ביתו בכבוד. אביו של חיים "בעל עגלה" היה כל ימיו. הוא לא התאונן על קושי, על נסיעות לא נוחות בדרכי חורף מלאות בוץ ורפש או על נסיעות קיץ כאשר להט השמש מייבש את לחלוחיותו.

ולפי שכן עגלון היה, חשב ר' חיים כי מעשי אבות סימן לבנים. הלחם לא חסר מעולם על שולחן אביו וגם בבגד ללבוש לא היה מחסור.

חיים, יהודי ירא שמים, סר מרע ומשתדל להיטיב, לא נמנה עם גאוני עולם, אבל יהודי פשוט וטוב לב היה; עובד ה' בכל יכולתו ואינו זונח חוק לימודיו.

רצה חיים להמשיך באומנות אביו, אבל דא עקא, עגלון ללא עגלה וסוסים אינו עגלון.

פעם אחת, בין מנחה למערבי, ישב ר' חיים בבית הכנסת בקיבליטש עירת מגוריו ואמר פרקי תהילים ברגש רב. באותה עת נכנס פנימה רבי אהרן קיבליטשער. הביט רבי אהרן כה וכה והבחין באברך, שפניו עדיין כפני נער תמים, השופך דמעות בספר תהילים.

ניגש אליו רבי אהרן ובחיוך על שפתיו הפטיר לעומתו:

"חתן בשנה ראשונה הרי הוא כמלך, ומה לך לקונן?"

נשא חיים את עיניו הדומעות מן התהילים, וכשהבחין בר' אהרן הצדיק, נענה ואמר:

השבוע לפני...

השבוע לפני 189 שנה

■ ט"ז באב שנת תק"פ – מוהרנ"ת נפגש עם רבי שמעון באודסה

באותה שנה, בערב ראש חודש אב, יצא מוהרנ"ת מברסלב לאומן, בדרכו לניקולאייב, כדי לפגוש שם את מחותנו של רבינו הקדוש, רבי לייב מדוברובנה ולעניין אותו במפעל ההדפסה שתיכנן להקים.

מוהרנ"ת וויתר לפי שעה על תוכניתו המקורית לנסוע משם הישר לארץ ישראל, ולכן לא צירף אליו את שותפו למסע המתוכנן לארץ, ר' יהודה אליעזר.

כשהגיע מוהרנ"ת לאומן, נודע לו שידדו, רבי שמעון, נמצא באודסה, בדרכו לארץ ישראל, ושכנראה גם ר' נפתלי עומד להצטרף לנסיעה. "תיכף ששמעתי זאת" - כתב מוהרנ"ת - "נתלהב לבי לארץ ישראל, והתחלתי לחשוב מחשבות, אולי אוכה לנסוע עם רבי שמעון הנ"ל יחד לארץ ישראל" (ימי מוהרנ"ת ב, י"א).

מיד נסע מוהרנ"ת לניקולאייב, שהה שם בשבת נחמו, אך רבי לייב לא נענה לבקשתו, והוא החליט לנסות להשיג את רבי שמעון באודסה.

בחמשה עשר באב הגיע מוהרנ"ת לאודסה, "ובכל אותו היום לא נודע עדיין לרבי שמעון שבאתי, עד הלילה. ונא אצלי, והיה בינינו שמחה גדולה, לגודל אהבתנו העצומה מאד" (שם).

למחרת בבוקר, יום חמישי לשבוע, הגיע רבי שמעון למוהרנ"ת בעודו מתפלל, והודיע לו שהוא יכול לסדר בקלות את כל הסידורים הנחוצים לקראת הנסיעה. אולם על מוהרנ"ת להחליט מיד.

מוהרנ"ת, שלא היה בידו די כסף לנסיעה, וגם היה מסופק האם לנסוע עכשיו לארץ ישראל, ביקש ממנו שהות כדי לשקול את הדבר. בסוף השיב בחיוב, ואף נתן דמי קדימה עבור הנסיעה.

אולם לאחר שבת, החלו שוב ספקות לקנן בלבו, "עד שהייתה דעתי תלוי במשקל ולא יכולתי להכריע לכאן ולכאן. סוף דבר, שנים או שלשה ימים אחר שבת, הנחתי לאיבוד הצ'דרוף (=דמי הקדימה) וביום ה' הורתי לאומן ולא נסעתי לארץ ישראל".

רק כעבור שנתיים, בשנת תקפ"ב, זכה מוהרנ"ת להגשים את שאיפתו העצומה לחונן את עפרה של ארץ ישראל.

לחידודא

חידה מס' 20

כמה חלקים היו ב'ספר הנשרף' שחיבר רבינו הקדוש?

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-99-50000. לאחר בחירת שפה, תקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה עם שם, כתובת ומס' טלפון. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה, תיערך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ₪.

הפתרון לחידה מספר 19:

באיזה חודש ובאיזו שנה התקרב רבי נתן לרבינו הקדוש? בחודש אלול שנת תקס"ב, יחד עם חברו רבי נפתלי (ראה מדור 'דורות' בגליון זה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 18:

יוסף נחמן טוטיאן, ביתר עילית
זכות קניה בסך 50 ₪ בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

מסילות

ליבוך המסילות בעבודת ה'

שאלה:

איך אנו יכולים לדעת אם אנו מתקדמים בעבודת ה' אם לאו?

תשובת הרב מאיר שלמה:

הרצון הטבעי של כל אדם הוא לדעת באופן הברור ביותר היכן הוא אוחז בעבודת ה' ומה פעל במה שעשה עד עתה.

אך בכוונה תחילה העלים הבורא את הידיעה הזאת מאיתנו, כדי שלא תופרע בחירתנו החופשית. שכן, אם היינו יודעים כמה גדולה ועצומה היא בשמיים כל תוזה שלנו לכיוון החיובי, היינו כל כך מתעודדים מזה עד שלא היינו מהססים לבחור בטוב ושוב לבחור בטוב, ולא היה לנו שום פיתוי לבחור ברע!

כותב מוהרנ"ת לבנו ר' יצחק: "שעיקר נסיון האדם ובחירתו הוא, מהמת שאינו יודע מה נעשה עמו, כי אם היה יודע האדם כל מה שנעשה עמו בכל עת, והיכן הוא עומד ואוחז בכל עת, ואיך גם עתה יקר בעיני ה' יתברך מאוד מאד כל תנועה טובה וכו' - בודאי היו הכל רודפים בכל כוחם לה' יתברך והיו הכל - צדיקים. אך עיקר הנסיון והבחירה הוא על ידי העלם הידיעה. ועל כן באמת אי אפשר בשום אופן שידע האדם בחייו היכן הוא אוחז, כאשר שמעתי בשמו [של רבינו ז"ל, כי בזה תלוי הבחירה" (עלים לתרופה רכ"ד).

זו הסיבה שרבינו הקדוש בכל דבריו הקדושים, אינו בא להראות לנו מה פעלנו ומה זכינו, אלא עיקר עניינו הוא לתת לנו וודאות וידיעה ברורה שאנחנו עדיין בדרך העולה אל-על, כדי שיהיה לנו כוח להמשיך הלאה בחיפוש וברצונות קדושים.

שכן, עיקר הצלחת האדם בעבודת ה' היא, שהוא ממשיך הלאה ולא מתבלבל מהתוצאות, כמו שכתוב בווהר הקדוש "מאן נצח? מאן דאחיד מאני דקרבא בידוי" לאמור, מי המנצח? זה שמחזיק את הנשק בידיים, לאו דווקא זה שמצליח להרוג את האויב, אלא זה שממשיך להלחם, הוא המנצח!

ולכן, רבינו הקדוש בכל דבריו החיוזוק שלו, רק בא לשלול את הראיות של היצר האומר לנו שאם נעלים לנו החשק והאור בעבודת ה', זה כביכול מעיד על ירידה, אלא להיפך - זוהי רק עליית מדריגה. כמו למשל דבריו הקדושים בליקוטי מוהר"ן ח"א כ"ה, ש"באמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה לדרגה - ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על כן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש לחזור ולהכניע ולשבר הקליפות והמניעות וכו' שבכל מדרגה ומדרגה מחדש, אבל באמת אין זה נפילה כלל". כך גם בליקוטי מוהר"ן ח"א ע"ב מזכיר רבינו את דברי חז"ל (סוכה נ"ב) שכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, וקובע, שלכן כשאדם עולה לדרגה רוחנית גדולה יותר "יש לו עתה יצר הרע גדול ממה שהיה לו תחלה, על כן אם אינו מתחזק נגדו, אזי מתגבר עליו זה היצר הרע החדש ונופל מתשוקתו שהיה לו תחלה, כי צריך התגברות חדש ביותר נגד זה היצר הרע החדש שבא לו", אבל לא יעלה אדם על דעתו שהוא נפל מדרגתו הקודמת.

יותר מזה אומר רבינו: "שיש בני אדם עובדי ה' שאין ה' יתברך מראה להם מה שפעלו - כל ימי חייהם. רק אחרי מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו" (שיחות הר"ן רמ"ד). בעקבות הדברים האלה כותב מוהרנ"ת, "שיש [אדם] שעיקר גמר תהרתו יוכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, ביומו האחרון, כי אז, ביומו האחרון מתקבצים כל מה שחטף טוב בזה העולם בכל יום ויום, וכל רצון ורצון טוב שהיה לו בכל יום כל ימי חייו, ורק זה הוא תקוותו והשארתי לנצח" (ליקוטי הלכות: ברכת השחר ה' מ"ב).

אם תרצו, לרובנו אין מראים מן השמיים שום תוצאה כמעט, ואכן מקובל מוקנין חסידי ברסלב שכך קורה לרוב האנשים, שאין מראים להם כל ימי חייהם את תוצאות העבודה שלהם.

עם זאת, במשך הזמן רואה כל עובד ה' שינויים חיוביים קטנים, אך אין אלה שינויים קטנים כלל וכלל, אלא שינויים גדולים מאוד מאוד. על השינויים החיוביים ה"מזעריים" של האדם אומר רבינו הקדוש, "שאף שבכאן, בהארץ התחתונה לא נתרחה והלך רק פחות מוחט השערה, עם כל זה, שם בעולמות העליונים נתרחה כמה וכמה אלפים עולמות ופרסאות" (השיחות שאחרי סיפורי מעשיות).

כמו שניתן לראות בגלגל של אופניים. במרכז הגלגל עיגול קטן ומוטות ברזל יוצאים ממנו לכל כיוון. בעיגול הקטן קרובים המוטות זה לזה, אך ככל שהם מתקרבים אל הגלגל החיצוני, הם מתרחקים זה מזה. כך כל תוזה קטנה בעולם הזה, ככל שהיא עולה למעלה, היא גדלה והולכת עד אין סוף!

מאורות

צוהר לפרשת השבוע

"והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה... וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגור אלפיך ונשטרת צאנך" (דברים ז' י"ב, י"ג).

הקב"ה רוצה תמיד להשפיע לנו כל טוב, אבל לפעמים השפע מתעכב משום שהשפע עלול להביא אותנו לחטא, כמו שכתוב: "פן תאכל ושבעת... ושכחת את ד' אלוךך" (דברים ח' י"ב, י"ד).

מובן אפוא, שמי שרוצה פרנסה בשפע, עליו לקדש את ממונו ולהשתמש בו כראוי לצדקה ולמצוות כדי שלא יביא אותו הממון לידי חטא.

זה הפירוש של "והיה עקב תשמעו". עקב הוא הממון, הבסיס שעליו עומדים חיי האדם, כמו שאמרו חז"ל על הפסוק "היקום אשר ברגליהם" (דברים י"א א) "זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו" (פסחים ק"ט ע"א). היינו, כשתקדש את ממונך, כי אז "וברך פרי אדמתך" - שתזכה לפרנסה בשפע.

(על פי ליקוטי הלכות: מילה ה' י"ד)

"ארץ אשר לא במסכנת תאכל פה לחם" (דברים ח' ט).

אדם שאוכל רק לחם ולא שאר מעדנים, פעמים שזה נובע מכך שאין לו כסף לקנות מעדנים, ופעמים שזה נובע מהתרחקותו מתאוות אכילה ולכן די לו בלחם לשובע כי הוא אינו מעוניין בתענוגי האכילה.

זה שהתורה משבחת את ארץ ישראל - "אשר לא במסכנות" - לא מחמת עוני - "תאכל בה לחם" בלבד, שכן בארץ ישראל יש שפע של פרנסה; הסיבה שתאכל בה רק לחם היא משום שהארץ קדושה ומקדשת את אוכלי יבוליה, שאינם מתאוים למעדנים ודי להם בלחם לשובע.

(על פי ליקוטי מוהר"ן א' מ"ז)

"ועתה ישאל מה ה' אלוךך שאל מעמך - כי אם ליראה את ה' אלוךך" (דברים י' ב).

"אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא? לגבי משה מילתא זוטרתא היא!" (= האם יראת שמים דבר קטן הוא? לגבי משה הוא דבר קטן? ברכות ל"ג ע"ב).

תשובת הגמרא אינה מובנת לכאורה, אמנם לגבי משה רבינו יראת שמים היא דבר קטן, אך משה מדבר אליו - ועתה ישראל מה ה' אלוךך דורש "מעמך" - ואצלנו היא איננה דבר קטן כלל וכלל.

הביאור הוא, שהצדיקים משפיעים בדבריהם הקדושים כל כך על מקורביהם, עד שכל מי מהם שרק ירצה, יוכל להגיע לדרגות גבוהות של יראת שמים.

לכן אמר משה רבינו "ועתה ישראל" - אחרי שלימדתי אתכם חכמה ומוסר במשך ארבעים שנה - "מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה", כי עכשיו גם אתם יכולים כמוני, לזכות ליראת שמים אמיתית, אם רק תרצו.

(על פי ליקוטי הלכות: פדיון בכור ה' ל"ג)

אוצרות ברסלב

- לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
- בארה"ב (1)718-8552121
- מוקד הישועות העברת בקשות לקברו של רבי נחמן מברסלב באומן 1-800-255-522
- התאחדות הבחורים דחסידי ברסלב בארץ הקודש אגף שיבוץ בישיבות 02-9928999
- תנות ספרים ברסלב מא"ש 110 ירושלים 02-6286823
- חדר ספרי ברסלב אלשיך 5 בני ברק 052-7653662
- הרב דוד קרמר-מוהל מוסמך מוהל בית החולים "ביקור חולים" בעמח"ס "מסורת הברית" 052-7656777

מידעון

הנסיעה הגדולה ראש השנה אומן
דרצדיקים
 ירושלים: רח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

גם השנה מגיעים לאומן מתוך ישוב הדעת

אם אתה מגיע לאומן ביתי ר"ה הבעל"ם
 גטיסה סדירה - התקשר עוד ביום:
מוקד הרשמה ארצי: 057-3191020
 נסיעות פנים מסביב לשעון
PNIM שירותי פנים באוקראינה
איתן מהנחיתה העדה ההמראה

החלה מכירת כרטיסי הלינה והאוכל
 לרווחת העולים אומנה, במתחם האוהלים המיוחד שעונה על כל הצרכים **הגשמים והרוחניים כאחד!**

אומן של יישוב הדעת

מחיר כרטיס לינה + ארוחת חמה: מיטה תחתונה: \$286 מיטה עליונה: \$495
 *מחיר קטן יותר לילדים 1200

אש"ל אומן
 לטובה על ציין רביה'ק י"ע - ר"ה אומן תש"ע
 מוקד מידע ארצי: 052-76-577-64